

Տ Ն Օ Ր Հ Ն Է Ն Ք

Երկարկանի ու փառուկի
Տունն այս նորոգ ու խրկկապոյն,
Օրհնեալ ըլլայ ու անբասիր,
Եւ յախեան մրնայ կանգուն:

Սիւներն ըլլան ազօրք հրգօր,
Խոր հաւասքի հիման վրայ,
Սէրն անսրահ՝ պատերն անոր,
Ամէն սենեակ խորան մ'ըլլայ:

Բացուին դռներն՝ այցին բարի,
Պատահաններն՝ երգին դէմ,
Կրտսերներուն՝ զարուն քառի,
Եւ պարտէզն իր ըլլայ եղեմ:

Ճրագն՝ առկայծ, աղուքն իր վառ
Երանութեամբ հոգեհրմայ,
Տունն այս նորոգ՝ յաւերժաբար
Խորհուրդ մ'ինչպէս միշտ լին մրնայ:

Վ.Ա.Հ.Ր.Ա.Մ. ՍՈՖԵԱՆ

Լ.Ս. Է.ՆՆՐԵՍ

